

Hallo allemaal,

Mijn naam is Piet van Schagen bij de meeste wel bekend, maar voor alle duidelijkheid schrijf ik het er toch maar even bij(knappe vent hai) Ik ben geboren op 5 augustus 1954 en dus 56 jaar jong (oud hé) ben een echte Zoidewinder en woon nog steeds aan de havenstraat in het huis waar ik als enige van het gezin ter wereld ben gekomen. Ben al 27 jaar getrouwd met Alice (een dijk van een vrouw)en hebben besloten er nog eens minimaal dezelfde tijd aan vast te plakken. Samen hebben we 3 opvreeters, verdeeld in 2 jongens en je raad het, al 1 meisje. Zoals de meeste Tavvers moet ik ook werken voor brood en beleg en andere geneugten en doe dat nu ruim 30 jaar voor de NAM (Nederlandse Aardolie Maatschappij) Eerst een aantal jaren in Velsen-Noord, daarna vanwege (de modegril van toen)reorganisatie naar Assen c.q. Hoogezand, (ons chalet staat overigens nog te huur op Witterzomer)en sinds vorig jaar februari, weer terug op het honk "Den Helder" Daarvoor heb ik nog 10 jaar bij Hoogovens gewerkt (incl. bedrijfsschool) en ben nog +/- 1,5 jaar bij de Marine in dienst geweest. Tja, je gaat tenslotte bij de Marine om iets van de wereld te zien, maar die wereld was wel héél erg klein. Na een eerste theoretische opleiding in Hollandsche Rading (bij Hilversum) vervolgens naar Amsterdam (kattenburg) voor een opleiding naar 3e stoker (machinist) en na het diploma te hebben gehaald vervolgens naar Den Helder voor nog een verdere opleiding. Ja, en toen kwam het hé, de wijde wereld lonkte, verre overzeese gebieden heb ik gezien o.a. Texel & Engeland nou dat waren dus mijn wereld reizen. Dus redelijk flauw geworden van die club en vanwege het toen heersende regime, ben ik er maar mee gestopt. Na een tijdje niets aan sport te hebben gedaan, behalve dan bar hangen en de spieren sterk maken dmv. een glas bier heffen, ben ik samen met m`n jongste zussie gaan dribbelen. Naar ik meen heeft zij zelf ook nog een blauwe maandag bij TAV gelopen. Dus na verloop van tijd toch wel wat aardigheid er in gekregen en begonnen met, ja let wel 1 km, wat een pokke end vond ik dat. Maar na wat meer oefenen, samen met een paar zwagers, werd er warempel een keer 4 km gelopen. Nou dat was me toch een eind, ik kan me nog goed herinneren dat ik toen zei, dit is het wel zo`n beetje voor mij. Maar ja je laat je eens overhalen door loopjes in het trimboekje van 8, 10 of 12 km te doen, en als je dat redelijk goed af gaat ruikt het naar meer. Zo is dat ook gegaan naar de ½ marathon, bokkepootloop, 30 van Schoorl en afsluitdijkloop, telkens laat je je weer overhalen behalve voor de hele marathon, dat zit nog niet goed in m`n bovenkamer. Maar om een beetje goed te kunnen lopen hebben sommige, waaronder ik, een beetje sturing nodig wbt. training etc. etc. Heb daarom een aantal jaren bij Ski Run in HHW getraind totdat ze ermee ophielden. Dat was wel jammer hoor, want het was er altijd bere gezellig en hij (Piet, wat toepasselijk hé) was een hele goeie trainer. Ben toen via Ski Run bij een groep beland in Schoorl, maar dat was een beetje saai, dus daar ben ik maar een paar jaar gebleven. Uiteindelijk weer voor mezelf gaan lopen, (tja je moet tenslotte toch lopen, niemand draagt je) en hebben toen een groepje opgericht samen met een aantal andere dissidenten van de laatste genoemde groep. Tja, en dan wordt je overgehaald door een persoon om eens bij Toch Altijd Vrolijk te komen trainen.

Inmiddels is dat volgens mij alweer een jaar 8 á 9 geleden (kan ook wel langer zijn hoor) en dat bevalt tot op heden nog prima, vooral die ongedwongen en plezierig sfeer spreekt mij enorm aan.

Iedereen kan op z`n eigen niveau trainen en er wordt niet vreemd naar je gekeken (behalve door sommige met een lui oog). Maar dan komt er een dag dat ze weer wat voor de jeugd op willen zetten, en of er vrijwilligers zijn, nou die zijn vlgs. mij altijd wel binnen de club te vinden. Dus om het verhaal kort te maken, ben ik sinds de oprichting van de jeugd atletiek, één van de jeugdtrainers en heb er nog steeds plezier in. Nou dit was het wel zo`n beetje, ik kan nog wel even doorgaan, maar dan blijft er voor de volgende niets over, en als dit initiatief aanslaat, komt er vast wel weer ruimte voor mijn gezwam.

Maar nu, aan wie geef ik het stokje over, als Zijdewinder wil ik natuurlijk niet te ver van huis, en of het nou dorpsgenoten zelf zijn of oud inwoners van ons mooie dorp, dat maakt niet.

Boi deuze geef ik ut stokkie deur an tatatataaaaaaaaaaaaaaaaa **Tinie Zomerdijk**